

MAGI: Vår anmelder gir fem på terningen til Vamp i teateret i går.

FOTO: TORE SANDBERG

Fantastiske Vamp

Anmeldelse

Av Johnny Andreassen

Konsert:

«Vamp»

Sted: Drammens Teater, hovedscenen

Tid: Søndag 18.00 - 19.35

Publikum: 404 (utsolgt)

Etter å ha skiftet ut to karaktersterke vokalist er nye Vamp tidvis et litt pent, ryddig og pyntelig folkrock-orkester fra Haugesund. Et poporkester som står svært sterkt i Drammen. Men bare far sjøl, Øyvind Staveland, har det litt fandenivoldske glimtet i øyet der han "duellerer" med evigunge Carl Øyvind Apeland på ståbass med bue eller hopper opp til den fandenivoldske trommeslageren Torstein Lofthus og tramper trolsk med føttene. Midtveis i konserten i går, den første av to utsolgte konserter, kunne man få en følelse av at det aldri kom til å ta av. At konserten ble en del stykket opp at av Eivør Palsdottir fra Færøyene, øyas nasjonal-fugl i følge Øyvinds introduksjon, fikk gjøre sine egne karaktersterke låter som en søster av vår egen Mari Boine, dempet ikke følelsen!

Men på et tidspunkt, godt over halvveis i konserten, var det liksom de løse trådene samlet seg og Vamp-lokomotivet satte full fyr på

dampkjelen. Det var ren magi den siste halvtimen! Imponert av det purunge naturtalentet Odin Staveland, en norsk veloppdragen utgave av Shane McGowan fra The Pogues, og med en Paul Hansen som synger nydelig og endelig klarte å slippe ned skuldrene, ble det pur harmoni når Eivør Palsdottir blandet seg mer og mer i det typiske Vamp-landskapet. Publikum ga bandet stående ovasjoner både før, under og etter ekstranummerne. Det var ekstatisk i Drammens Teater i sluttkvarteret.

Vamp spilte mange sanger fra sitt nye album, spilt inn hjemme hos Eivør på Færøyene. Åpningslåta derfra ble dedikert til nylig avdøde Odd Børretzen som Øyvind fortalte de hadde vært så heldige å få arbeide med. Fra "Ord" gikk konserten videre til "Se meg", "Skål" og Elisabeth og Elinborg", og Øyvind og Eivør vekslet på å legge meningen bak tekstene inn med sin sjel og medmenneskelige tyngde. Tekster om hjemlengsel og det å se de som faller utenfor i samfunnet kan vi ikke få nok av.

Med en fantastisk sluttsekvens med "På bredden", "Månemannen", "Tir n'a noir" og et dakapo med tittelsporet fra bandets siste album Liten Fuggel for andre gang, med ei rekke på seks sangere som stemte i av full hals i herlig harmoni, var det så man kjente smilet helt ned i skoene. Det var herlig - Vamp var formidable i Drammens Teater. Stedet de elsker - stedet de er elsket!